

บทที่ 5

บทสรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อบันเทิงและพฤติกรรมกาเลียนแบบของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร

1. ข้อมูลส่วนบุคคล
2. พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อ
3. ปัจจัยพฤติกรรมกาเลียนแบบ
4. พฤติกรรมกาเลียนแบบสื่อบันเทิง

ซึ่งผู้วิจัยได้ทำกาเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 กลุ่มตัวอย่าง และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ประกอบกับใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร 2 ตัวที่เป็นอิสระต่อกัน ด้วยค่า Independent-Samples T-Test การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรมากกว่า 2 ตัวแปร ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ทางเดียว (ANOVA) F-test และใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation) ทั้งนี้ สามารถสรุปผลและอภิปรายผลของการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อบันเทิงและพฤติกรรมกาเลียนแบบของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้นำมาวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 83.00 ส่วนใหญ่มีอายุ 21- 23 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.30 ศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 74.00 รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 60.00

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมสื่อบันเทิง เวลา 18:00 น.- 22:00 น. คิดเป็นร้อยละ 57.50 ส่วนมากมีระยะเวลาในการรับชมสื่อ ระยะเวลา 1 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 26.00 มีความถี่ในการรับชมสื่อ 2-3 ครั้งต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 46.00 รับชมสื่อที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 94.00 โดยใช้อุปกรณ์ในการรับชมสื่อ คือ สมาร์ทโฟน คิดเป็นร้อยละ 64.00 นิยมใช้สื่อโซเชียลเน็ตเวิร์ค คิดเป็นร้อยละ 70.80

สิ่งที่ได้รับจากการชมสื่อ คือ ช่วยผ่อนคลายความเครียด คิดเป็นร้อยละ 74.80 ส่วนมากมีความชอบในการรับชมสื่อเพราะว่า การดำเนินเรื่อง หรือ เนื้อหารายการเป็นแบบที่ชอบ คิดเป็นร้อยละ 78.00 ส่วนมากมีการสนทนากับผู้ร่วมรับชมสื่อ นาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 54.50 ชอบสื่อประเภทภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 44.00 โดยรับชมสื่อประเภทเฟสบุ๊ค คิดเป็นร้อยละ 48.00 และเลือกรับชมสื่อคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 85.00

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับปัจจัยพฤติกรรมการเลียนแบบของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเลียนแบบของเยาวชน โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.36$) มีพฤติกรรมการเลียนแบบด้านปัจจัยทางกายภาพ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$) จำแนกตามรายชื่อ พบว่า ระดับปานกลาง ได้แก่ การเลียนแบบทางด้านแฟชั่น ($\bar{X} = 3.34$) การเลียนแบบทางด้านการแต่งกาย ($\bar{X} = 3.24$) การเลียนแบบทางด้านการแสดงออก ($\bar{X} = 3.21$) การเลียนแบบทางด้านบุคลิกภาพ ($\bar{X} = 3.17$) การเลียนแบบทางด้านการวางตัว ($\bar{X} = 3.10$) การเลียนแบบทางด้านการใช้เครื่องใช้ส่วนตัว เช่น เครื่องแต่งกาย นาฬิกา เป็นต้น ($\bar{X} = 2.91$) การเลียนแบบทางด้านอารมณ์ ($\bar{X} = 2.84$) การเลียนแบบทางด้านการจับจ่ายใช้สอย ($\bar{X} = 2.66$)

จำแนกตามพฤติกรรมการเลียนแบบด้านปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) จำแนกตามรายชื่อ พบว่า ระดับมาก ได้แก่ การเลียนแบบทางด้านที่อยู่อาศัย ($\bar{X} = 3.53$) การเลียนแบบทางด้านการเข้าสังคม กฎระเบียบทางสังคม ($\bar{X} = 3.64$) การเลียนแบบทางด้านการประพฤติตน ($\bar{X} = 3.66$) การเลียนแบบทางด้านการใช้เหตุผล ($\bar{X} = 3.82$) การเลียนแบบทางด้านการใช้ภาษา ($\bar{X} = 3.89$) การเลียนแบบทางด้านการพูดจา หรือ คำพูด ($\bar{X} = 3.90$) ระดับปานกลาง ได้แก่ การเลียนแบบทางด้านการตกแต่งสถานที่ ($\bar{X} = 3.26$) การเลียนแบบทางด้านการใช้ความรุนแรง ($\bar{X} = 3.12$)

จำแนกตามพฤติกรรมการเลียนแบบด้านปัจจัยทางการเลี้ยงดู อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.49$) โดยจำแนกตามรายชื่อ พบว่า ระดับมาก ได้แก่ การเลียนแบบทางด้านการศึกษา ($\bar{X} = 3.41$) การเลียนแบบทางด้านคุณธรรม จริยธรรม ($\bar{X} = 3.63$) การเลียนแบบทางด้านความเอาใจใส่ ($\bar{X} = 3.60$) การเลียนแบบทางด้านการตัดสินใจ ($\bar{X} = 3.67$) การเลียนแบบทางด้านการแสดงออกด้านความรัก ($\bar{X} = 3.57$) การเลียนแบบทางด้านการคบหาเพื่อน ($\bar{X} = 3.67$) การเลียนแบบทางด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ($\bar{X} = 3.77$) ระดับปานกลาง ได้แก่ การเลียนแบบทางด้านการตามใจ ($\bar{X} = 3.23$) การเลียนแบบทางด้านความเข้มงวด ($\bar{X} = 3.29$) การเลียนแบบทางด้านการปล่อยปะละเลย ($\bar{X} = 3.02$)

ตอนที่ 4 เกี่ยวกับพฤติกรรมกาเปลี่ยนแบบของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมกาเปลี่ยนแบบของเยาวชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) พิจารณาตามรายข้อ พบว่า จำแนกตามพฤติกรรมกาเปลี่ยนแบบ แบบตั้งใจ โดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก คิดเป็น ($\bar{X} = 3.62$) ซึ่งจำแนกตามรายข้อ พบว่า ระดับมาก ได้แก่ การอยู่ก่อนแต่งตามในสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 3.46$) การเลือกงานอดิเรกตามสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 3.82$) การเลือกใช้สินค้าแบรนด์เนมตามสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 3.49$) การเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ตาม เช่น โทรศัพท์ สมู ยาสระผม ตามสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 3.77$) การเลือกรับประทานอาหารตามสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 3.87$) ระดับปานกลาง ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานตามสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 3.32$)

จำแนกตามพฤติกรรมกาเปลี่ยนแบบ แบบจดจำ โดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) ซึ่งจำแนกตามรายข้อ พบว่า ระดับมาก ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อนตามสื่อบันเทิง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.78$) การดูแลรูปร่างสุขภาพตามสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 3.74$) การดำเนินชีวิตที่สะดวก ($\bar{X} = 3.60$) การออกกำลังกายตามสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 3.57$) การดำเนินชีวิต การคิดและการตัดสินใจตามสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 3.55$) การตกแต่งห้องนอน ที่อยู่อาศัยตามสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 3.35$)

จำแนกตามพฤติกรรมกาเปลี่ยนแบบ แบบทำตาม โดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.32$) จำแนกตามรายข้อ พบว่า ระดับมากที่สุด ได้แก่ นำชุดลงในสื่อบันเทิงมาใช้ ($\bar{X} = 4.21$) การนำคำคมในสื่อบันเทิงมาใช้ ($\bar{X} = 4.06$) การพูดคำหยาบตามสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 3.70$) การเข้าสังคมตามสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 3.47$) ลักษณะนิสัย เช่น ท่าทางการเดิน การหัวเราะ การนั่ง ตามสื่อบันเทิง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.44$) ระดับปานกลาง ได้แก่ การเล่นการพนันตามสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 2.97$) การสูบบุหรี่ตามสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 2.87$) การดื่มสุราตามสื่อบันเทิง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 2.99$) การใช้สิ่งเสพติดตามสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 2.69$) การใช้ความรุนแรงตามสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 3.01$) ลักษณะทางแสดงออกทางความรุนแรงตามสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 3.11$)

จำแนกตามพฤติกรรมกาเปลี่ยนแบบ แบบจงใจ โดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) จำแนกตามรายข้อ พบว่า ระดับมาก ได้แก่ การรักเพื่อนและพวกพ้องตามสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 3.95$) การให้เกียรติต่อเพศตรงข้ามตามสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 3.87$) ลักษณะการแต่งกายเสื้อผ้า การแต่งหน้า ทรงผม ตามสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 3.82$) ความเชื่อเพื่อเผื่อแผ่ตามสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 3.67$) ความเชื่อมั่นในตนเองตามสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 3.74$) ความกตัญญูรู้คุณตามสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 3.70$) ศักดิ์ศรีของความเป็นลูกผู้ชายผู้หญิงตามสื่อบันเทิง ($\bar{X} = 3.60$)

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ต่างกันมีพฤติกรรมการเลียนแบบสื่อบันเทิงของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ต่างกันมีพฤติกรรมการเลียนแบบสื่อบันเทิงของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ต่างกันมีพฤติกรรมการเลียนแบบสื่อบันเทิงของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน คือ รายได้

ตารางที่ 5.1 ผลสรุปการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ต่างกันมีพฤติกรรมการเลียนแบบสื่อบันเทิงของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		ยอมรับ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ต่างกันมีพฤติกรรมการเลียนแบบสื่อบันเทิงของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน			
เพศ		✓	
อายุ	พฤติกรรมการเลียนแบบสื่อบันเทิง	✓	
ระดับการศึกษา	เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร	✓	
รายได้			✓

สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับที่ต่างกันมีพฤติกรรมการเลียนแบบสื่อบันเทิงของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

พฤติกรรมการเปิดรับที่ต่างกันมีพฤติกรรมการเลียนแบบสื่อบันเทิงของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ได้แก่ ระยะเวลารับชมสื่อ ความถี่ในการใช้สื่อ ลักษณะสื่อที่นิยมสิ่งที่ได้จากการชมสื่อ เหตุผลในการชอบชมสื่อ ประเภทสื่อบันเทิงที่ชอบ ประเภทสื่อออนไลน์ที่รับชมสื่อบันเทิง และคนรับชมสื่อ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานข้อ 2

พฤติกรรมการเปิดรับที่ต่างกันมีพฤติกรรมการเลียนแบบสื่อบันเทิงของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน ได้แก่ เวลาชมสื่อ สถานที่รับชมสื่อ ประเภทอุปกรณ์ที่นิยมใช้รับชมสื่อ การสนทนากับผู้ร่วมชมสื่อ

ตารางที่ 5.2 ผลสรุปการทดสอบสมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับที่ต่างกันมีพฤติกรรมการ
การเลียนแบบสื่อบันเทิงของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		ยอมรับ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับที่ต่างกันมีพฤติกรรมการเลียนแบบสื่อบันเทิงของเยาวชนใน เขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน			
เวลาเข้าชมสื่อ			✓
ระยะเวลาเข้าชมสื่อ		✓	
ความถี่ในการใช้สื่อ		✓	
สถานที่เข้าชมสื่อ			✓
ประเภทอุปกรณ์ ที่นิยมใช้รับชมสื่อ			✓
ลักษณะสื่อที่นิยม	พฤติกรรมการเลียนแบบสื่อบันเทิง	✓	
สิ่งที่ได้รับจากการชมสื่อ	เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร	✓	
เหตุผลในการชอบชมสื่อ		✓	
การสนทนากับผู้ร่วมชมสื่อ			✓
ประเภทสื่อบันเทิงที่ชอบ		✓	
ประเภทสื่อออนไลน์ที่รับชมสื่อ		✓	
บันเทิง		✓	
คนรับชมสื่อ		✓	

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบที่ต่างกันมีพฤติกรรมการ
เลียนแบบสื่อบันเทิงของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ปัจจัยในการฟังเพลงไทยสากลที่แตกต่างกันมีผลให้การเลือกฟังเพลงไทยแตกต่างกัน
ความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบที่ต่างกันมีพฤติกรรมการเลียนแบบ
สื่อบันเทิงของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ได้แก่ ปัจจัยทางกายภาพ ปัจจัยทาง
สิ่งแวดล้อม ปัจจัยทางการเลี้ยงดู ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานข้อ 3

ตารางที่ 5.3 ผลสรุปการทดสอบสมมติฐานที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบที่ต่างกันมีพฤติกรรมการเลียนแบบสื่อบันเทิงของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		ยอมรับ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบที่ต่างกันมีพฤติกรรมการเลียนแบบสื่อบันเทิงของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน			
ปัจจัยทางกายภาพ	พฤติกรรมการเลียนแบบสื่อบันเทิง เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร	✓	
ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม		✓	
ปัจจัยทางการเลี้ยงดู		✓	

สมมติฐานที่ 4 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการเปิดรับ และปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบสื่อบันเทิงของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบสื่อบันเทิง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา

พฤติกรรมการเปิดรับมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบสื่อบันเทิง ได้แก่ เวลารับชมสื่อ ความถี่ในการใช้สื่อ สถานที่รับชมสื่อ ประเภทอุปกรณ์ที่นิยมใช้รับชมสื่อ ลักษณะสื่อที่นิยมสิ่งที่ได้รับจากการชมสื่อ เหตุผลในการชอบชมสื่อ การสนทนากับผู้ร่วมชมสื่อ ประเภทสื่อบันเทิงที่ชอบ ประเภทสื่อออนไลน์ที่รับชมสื่อบันเทิง และคนรับชมสื่อ

ตารางที่ 5.4 ผลสรุปการทดสอบสมมติฐานที่ 4 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการเปิดรับ และปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบสื่อบันเทิงของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		ยอมรับ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 4 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการเปิดรับ และปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบสื่อบันเทิงของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร			
ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ต่างกันมีพฤติกรรมการเลียนแบบสื่อบันเทิงของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน			
เพศ	ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบสื่อบันเทิงเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร	✓	
อายุ		✓	
ระดับการศึกษา		✓	
รายได้			✓
พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบสื่อบันเทิงของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร			
เวลารับชมสื่อ		✓	
ระยะเวลารับชมสื่อ		✓	
ความถี่ในการใช้สื่อ		✓	
สถานที่รับชมสื่อ		✓	
ประเภทอุปกรณ์ที่นิยมใช้รับชมสื่อ		✓	
ลักษณะสื่อที่นิยม	ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบสื่อบันเทิงเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร	✓	
สิ่งที่ได้จากการชมสื่อ		✓	
เหตุผลในการชมสื่อ		✓	
การสนทนากับผู้ร่วมชมสื่อ		✓	
ประเภทสื่อบันเทิงที่ชอบ		✓	
ประเภทสื่อออนไลน์ที่รับชม		✓	
สื่อบันเทิง			
คนรับชมสื่อ		✓	

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		ยอมรับ	ปฏิเสธ
ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบสื่อ บันเทิงของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร			
ปัจจัยทางกายภาพ	ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ	✓	
ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม	เลียนแบบสื่อบันเทิงเยาวชน	✓	
ปัจจัยทางการเลี้ยงดู	ในเขตกรุงเทพมหานคร	✓	

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับสื่อบันเทิงและพฤติกรรมการเลียนแบบของ
เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปประเด็นอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 21-23 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.30 ศึกษา
อยู่ระดับปริญญาตรี มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาเป็นกลุ่มที่นิยม
ใช้สื่อเพื่อเปิดรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ รวมถึงใช้เพื่อการติดต่อสื่อสาร และความนิยมเหล่านี้
อาจส่งผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านการแต่งกาย การซื้อสินค้า
ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาวิณี บัวบาน (2549) ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม
การเลียนแบบดารา และนักร้องของวัยรุ่น โดยศึกษาในด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านการ
แต่งกาย การซื้อสินค้าที่มีเยื่อหุ้ม และการใช้ภาษาพูด โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน ค่าความ
เชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.98 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย มีอายุ 14 ปี
เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีรายได้ต่อเดือน 1,000-2,000 บาท โดยมีมติตามผลงานของ
ดาราจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด และมีพฤติกรรมเลียนแบบอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านการ
ลอกเลียนแบบการแต่งกายอยู่ในระดับน้อยโดยวัยรุ่นจะเลือกซื้อเสื้อผ้าตามความเหมาะสมกับ
กาลเทศะ โดยวัยรุ่นที่มีเพศ อายุ และรายได้ต่างกันจะมีพฤติกรรมการเลียนแบบดาราต่างกัน
ส่วนวัยรุ่นที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีพฤติกรรมการเลียนแบบดาราไม่ต่างกัน

2. พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมสื่อบันเทิง เวลา 18:00 น.
-22:00 น. มีระยะเวลาในการรับชมสื่อ ระยะเวลา 1 ชั่วโมง รับชมสื่อ 2-3 ครั้งต่อวันที่บ้าน โดยใช้
อุปกรณ์ในการรับชมสื่อ คือ สมาร์ทโฟน นิยมใช้สื่อโซเชียลเน็ตเวิร์ค ซึ่งสิ่งที่ได้รับจากการชมสื่อ
คือ ช่วยผ่อนคลายความเครียด ส่วนมากมีความชอบในการรับชมสื่อเพราะว่า การดำเนินเรื่อง

หรือ เนื้อหารายการเป็นแบบที่ชอบ ส่วนมากมีการสนทนากับผู้ร่วมรับชมสื่อ นาน ๆ ครั้ง ชอบสื่อประเภทภาพยนตร์ โดยรับชมสื่อประเภทเฟสบุ๊ค และเลือกรับชมสื่อคนเดียว

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาส่วนมากนิยมรับชมสื่อผ่านทางอุปกรณ์คือ สมาร์ทโฟน ในช่วงเวลาว่าง เพื่อความบันเทิง หาความรู้ หรือสนทนา ทำให้เกิดความสนุกสนาน คลายเครียด โดยเลือกรับชมในเรื่องที่ตัวเองสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับ ลินี ธเนศศรียานนท์ (มปป) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เพื่อประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ชมภาพยนตร์ (ที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ Social Media) โดยทำการศึกษาจากผู้ชมภาพยนตร์ที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์จำนวน 282 คน โดยทำการศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้ที่เปิดรับสื่อสังคมออนไลน์ (Facebook, Youtube, Twitter, Pantip) ถึงประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับสื่อสังคมออนไลน์ พบว่า สื่อออนไลน์ในภาพยนตร์มีผู้เปิดรับจำนวนมาก โดยมี Facebook เป็นสื่อที่มีผู้เปิดรับมากที่สุด โดยรองลงมาคือ youtube เนื่องจากเนื้อหาของการเปิดรับเป็นการสร้างความบันเทิงและเป็นสิ่งที่ผู้รับสารให้ความสนใจมีการนำเสนอที่ง่ายต่อการเข้าใจและสามารถโต้ตอบได้อย่างรวดเร็วกว่าสื่อมวลชนประเภทอื่นๆ

3. ปัจจัยพฤติกรรมการเลียนแบบของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเลียนแบบของเยาวชน โดยรวมอยู่ในระดับ มาก มีพฤติกรรมการเลียนแบบด้านปัจจัยทางกายภาพ จำแนกตามพฤติกรรมการเลียนแบบด้านปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก ได้แก่ การเลียนแบบทางด้านที่อยู่อาศัย การเลียนแบบทางด้านการเข้าสังคม กฎระเบียบทางสังคม การเลียนแบบทางด้านการประพฤติตน การเลียนแบบทางด้านการใช้เหตุผล การเลียนแบบทางด้านการใช้ภาษา การเลียนแบบทางด้านการพูดจา จำแนกตามพฤติกรรมการเลียนแบบด้านปัจจัยทางการเลี้ยงดู อยู่ในระดับมาก โดยจำแนกตามรายชื่อ พบว่า ระดับมาก ได้แก่ การเลียนแบบทางด้านการศึกษา การเลียนแบบทางด้านคุณธรรม จริยธรรม การเลียนแบบทางด้านความเอาใจใส่ การเลียนแบบทางด้านการตัดสินใจ การเลียนแบบทางด้านการแสดงออก ด้านความรัก การเลียนแบบทางด้านการคบหาเพื่อน การเลียนแบบทางด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ ธนวุฒิ เศรษฐธิ (2554) ศึกษางานวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการเลียนแบบ ศิลปินต้นแบบละครโทรทัศน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยทำการศึกษานักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตรังสิต ปีการศึกษา 2552-2553 จำนวน 23,581 คน ถึงบทบาทของศิลปินละครโทรทัศน์ที่เป็นต้นแบบของพฤติกรรมการลอกเลียนแบบของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพโดยทำการกำหนดเกณฑ์นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันในตัวเพศและการรับชมโทรทัศน์มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการ

เลียนแบบศิลปินต้นแบบและละครโทรทัศน์ นอกจากนี้บทบาทของศิลปินต้นแบบละครโทรทัศน์ ด้านกระบวนการเรียนรู้จากตัวแบบ ประเภทละครโทรทัศน์ และเหตุการณ์ชมละครโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบศิลปินต้นแบบละครโทรทัศน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

4. พฤติกรรมการเลียนแบบของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาตามรายชื่อ พบว่า จำแนกตามพฤติกรรมการเลียนแบบ แบบตั้งใจ โดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การอยู่ก่อนแต่งตามในสื่อบันเทิง การเลือกงานอดิเรกตามสื่อบันเทิง การเลือกใช้สินค้าแบรนด์เนมตามสื่อบันเทิง การเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ตาม เช่น โทรศัพท์ สมู ยาสระผมตามสื่อบันเทิง การเลือกรับประทานอาหารตามสื่อบันเทิง จำแนกตามพฤติกรรมการเลียนแบบแบบจดจำ โดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อนตามสื่อบันเทิง การดูแลรูปร่างสุขภาพตามสื่อ การออกกำลังกายตามสื่อบันเทิง การดำเนินชีวิต การคิดและการตัดสินใจตามสื่อบันเทิง การตกแต่งห้องนอน ที่อยู่อาศัยตามสื่อบันเทิง จำแนกตามพฤติกรรมการเลียนแบบ แบบทำตาม โดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก จำแนกตามรายชื่อ พบว่า ระดับมากที่สุด ได้แก่ นำมุขตลกในสื่อบันเทิงมาใช้ การนำคำคมในสื่อบันเทิงมาใช้ การพูดคำหยาบตามสื่อบันเทิง การเข้าสังคมตามสื่อบันเทิง ลักษณะนิสัย เช่น ท่าทางการเดิน การหัวเราะ การนั่ง ตามสื่อบันเทิง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ ระดับปานกลาง ได้แก่ การเล่นเกมพนันตามสื่อบันเทิง การสูบบุหรี่ตามสื่อบันเทิง การดื่มสุราตามสื่อบันเทิง คิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ การใช้สิ่งเสพติดตามสื่อบันเทิง การใช้ความรุนแรงตามสื่อบันเทิง ลักษณะทางแสดงออกทางความรุนแรงตามสื่อบันเทิง จำแนกตามพฤติกรรมการเลียนแบบ แบบจงใจ โดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ระดับมาก ได้แก่ การรักเพื่อนและพวกพ้องตามสื่อบันเทิง การให้เกียรติต่อเพศตรงข้ามตามสื่อบันเทิง ลักษณะการแต่งกาย เสื้อผ้า การแต่งหน้า ทรงผม ตามสื่อบันเทิง ความเชื่อเพื่อเชื่อแม่ตามสื่อบันเทิง ความเชื่อมั่นในตนเองตามสื่อบันเทิง ศักดิ์ศรีของความเป็นลูกผู้ชายผู้หญิงตามสื่อบันเทิง

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาครั้งนี้ เป็นการทำวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งผลศึกษาที่ได้จะอยู่ในรูปเชิงปริมาณ ให้ข้อมูลในเชิงตัวเลขเพื่อนำมาวิเคราะห์ในเชิงสถิติ ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพ เช่น การทำ Focus Group การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-Depth Interview) ในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อที่จะทราบถึงพฤติกรรมการเปิดรับสื่อบันเทิงและพฤติกรรมการเลียนแบบของเยาวชนอย่างละเอียดมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อสามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผนและพัฒนาต่อไป

2. การศึกษาครั้งนี้ เป็นการสุ่มกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานคร จึงทำให้ขอบเขตของการวิจัยยังไม่ครอบคลุม ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการวิจัยในกลุ่มตัวอย่างที่กว้างกว่านี้ ไปถึงพฤติกรรมการเปิดรับสื่อบันเทิงและพฤติกรรมการเลียนแบบของเยาวชนในต่างจังหวัด เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ มีความน่าเชื่อถือและเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนมากยิ่งขึ้น